

Sygnatura akt IV U 411/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 9 sierpnia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy , IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w osobie SSR Magdaleny Piątkowskiej

po rozpoznaniu w dniu 9 sierpnia 2021 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania J. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 10 października 2019 r. roku, (...)

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. i przyznaje powodowi J. W. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 24 stycznia 2018r. w wysokości należności za 16 % uszczerbku na zdrowiu, tj. w kwocie 16.528 zł.,

II. nowe żądanie nie objęte wnioskiem z dnia 23.09.2019r. w zakresie odsetek ustawowych przekazuje do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w W.,

III. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. na rzecz J. W. kwotę 255 zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego- dalej idący wniosek w tym zakresie oddala.

UZASADNIENIE

Powód J. W. odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 10 października 2019 roku, wnosząc o zmianę decyzji poprzez uznanie, że zdarzenie z dnia 24 stycznia 2018 roku nosi znamiona definicji wypadku przy pracy oraz przyznanie jednorazowego odszkodowania w wysokości odpowiadającej rzeczywistemu trwałemu uszczerbkowi na zdrowiu powoda. W uzasadnieniu odwołania podniósł, że w wyniku wypadku doznał złamania kości udowej, przeszedł leczenie operacyjne, do dnia dzisiejszego boryka się ze schorzeniami stawu biodrowego. Ponadto powód wniósł o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu powołano podstawę prawną decyzji podnosząc, iż zdarzenie nie zostało uznane za wypadek przy pracy, a wyłączną przyczyną odmowy był brak karty wypadku.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Powód J. W. był zatrudniony na podstawie umowy zlecenia w firmie (...), który prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą : P. K. z siedzibą w P., na stanowisku kierowcy . W ramach umowy powód wykonywał czynności służbowe na terenie W.. W dniu 29 stycznia 2018 roku na zlecenie spedytora powód miał jechać na załadunek busa, którym jeździł. Po dokonaniu załadunku powód miał kierować się w stronę Niemiec, gdzie przewidziany był rozładunek towaru. W czasie drogi, na terenie W., powód jadąc autostradą usłyszał trąbienie samochodu, spojrzął w lusterko, w tym samym czasie z parkingu wyjeżdżał samochód, powód nie zdążył wyhamować i uderzył w tył naczepy tego samochodu. Powód został przetransportowany do szpitala w B., gdzie po wykonaniu badań przeszedł operację ze względu na złamanie

kości udowej, w wyniku którego zespolono złamanie za pomocą płyty blokowanej (...) oraz pętli metalowych. W trakcie pobytu w szpitalu (...) kontaktował się z pracodawcą, opowiedział o zdarzeniu jakie miało miejsce. Po 16 dniach powód powrócił do Polski lawetą, na której również przewożono uszkodzony samochód. Po powrocie, pracodawca zaproponował J. W. pracę w biurze, ze względu na to, że po wypadku powód nie mógł pracować jako kierowca. Powód początkowo się zgodził, jednak w rzeczywistości nie świadczył pracy, bowiem nie mógł chodzić, wymagał pomocy osób trzecich w funkcjonowaniu. W tym czasie niejednokrotnie próbował skontaktować się z pracodawcą, co nie przyniosło żadnych skutków. Pracodawca nie sporządził karty wypadku, nie dokonał formalności związanych ze zdarzeniem. Powód w dniu 7 sierpnia 2019 roku wezwał pracodawcę do sporządzenia karty wypadku, korespondencja nie została odebrana przez pracodawcę wobec czego powód złożył do ZUSu wnioski o wypłatę jednorazowego odszkodowania za wypadek przy pracy.

Dowód:

-zeznania świadka P. G. k.59

-akta ZUS (w załączeniu)

- przesłuchanie powoda z dnia 14 października 2020 roku k.73-74

-wezwanie do sporządzenia karty wypadku k.13

J. W. po wypadku był pod kontrolą lekarza ortopedy, skierowano go również na badanie TK stawu kolanowego, które wykazało nieregularne pogrubienia okostnej w części przyśrodkowej, cechy osteopatii, zrost kostny, niewydolność żylną oraz ograniczenie ruchomości w stawie kolanowym. W obecnym badaniu RTG kości udowej stwierdza się zrost kostny z tyłowygięciem odłamów kostnych oraz szpotawym zagięciem odłamów kostnych czyli odłam dalszy kości udowej zagina się do środka względem odłamów bliższego, co powoduje zaburzenia osi kończyny, przeciążenie stawu kolanowego w przedziale przyśrodkowym. Ponadto u powoda występuje ograniczenie ruchomości w stawie biodrowym i kolanowym oraz zaniki mięśniowe w udzie, co świadczy o zaburzeniu funkcji kończyny dolnej. Leczenie operacyjne nie przywróciło pełnej i prawidłowej funkcji kończyny dolnej, w przyszłości można spodziewać się pogorszenia funkcji stawu kolanowego na skutek zaburzenia osi kończyny. W wyniku wypadku przy pracy w dniu 24 stycznia 2018 roku powód doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 16%.

Dowód:

-opinia biegłego sądowego specjalisty ortopedy-traumologa S. G. k.78-80

- dokumentacja medyczna (w załączeniu)

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 11 ust. 1 Ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2019 roku, poz. 1205 j.t.) ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy (ust. 2), za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie (tak ust. 3), oceny stopnia uszczerbku na zdrowiu oraz jego związku z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową dokonuje się po zakończeniu leczenia i rehabilitacji (ust. 4 cytowanego przepisu). Wysokości stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu ustala się według załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 roku w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub

długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania.

W rozpoznawanej sprawie spornym było, czy zdarzenie które miało miejsce w dniu 24 stycznia 2018 roku stanowiło wypadek przy pracy. Organ rentowy powołując się na nieprzedłożenie przez pracodawcę karty wypadku uznał, iż zdarzenia tego nie można zaliczyć jako wypadek przy pracy, w związku z czym nie przyznano powodowi prawa do jednorazowego odszkodowania. Z zeznań świadka P. G. (2) oraz powoda jednoznacznie wynika, iż zdarzenie z dnia 24 stycznia 2018 roku miało znamiona definicji wypadku przy pracy, ponadto świadczy o tym również karta informacyjna ze szpitala w B., w którym po wypadku przebywał powód. Okoliczności sprawy, dokumentacja medyczna i zebrany materiał dowodowy pozwala stwierdzić, iż mimo braku karty wypadku, należy uznać zdarzenie za wypadek przy pracy.

Kwestią wymagającą rozstrzygnięcia pozostawało również ustalenie uszczerbku na zdrowiu wywołanego wypadkiem z dnia 24 stycznia 2018 roku.

Stwierdzenie okoliczności istotnych dla rozpoznania sprawy w zakresie ustalenia uszczerbku na zdrowiu wymagało wiadomości specjalnych i musiało znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłego sądowego. Pełne wyjaśnienie spornych okoliczności wymagało bowiem wiadomości specjalnych, jakimi Sąd nie dysponował.

Mając zatem powyższe na względzie, Sąd dokonując ustaleń stanu faktycznego oparł się na opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii oraz złożonych do akt sprawy dokumentach zgromadzonych w aktach organu rentowego.

Jak wynika z opinii biegłego S. G. (2) trwały uszczerbek na zdrowiu powoda wynosi 16%. Biegły wskazał w opinii, że u powoda rozpoznano stan po złamaniu kości udowej, zespolonej za pomocą płyty blokowanej oraz metalowych pętli. Następnie w wyniku przeprowadzonych badań stwierdzono postępujący zrost kostny, niewydolność żylną oraz ograniczenie ruchomości w stawie kolanowym. Biegły podkreślił, że w obecnym badaniu RTG kości udowej stwierdza się zrost kostny z tyłowygięciem odłamów kostnych oraz szpotawym zagięciem odłamów kostnych czyli odłam dalszy kości udowej zagina się do środka względem odłamów bliższego, co powoduje zaburzenia osi kończyny, przeciążenie stawu kolanowego w przedziale przyśrodkowym. Ponadto biegły w badaniu stwierdził ograniczenie ruchomości w stawie biodrowym i kolanowym oraz zaniki mięśniowe w udzie, co świadczy o zaburzeniu funkcji kończyny dolnej. Zdaniem biegłego leczenie operacyjne nie przywróciło pełnej i prawidłowej funkcji kończyny dolnej, w przyszłości można spodziewać się pogorszenia funkcji stawu kolanowego na skutek zaburzenia osi kończyny prawego stawu biodrowego. Uszczerbek na zdrowiu w wysokości 16% stanowi wartość adekwatną do stwierdzonego urazu.

Zdaniem Sądu, brak jest podstaw do negowania powyżej przedstawionego stanowiska biegłego. Tym bardziej, że wydana opinia zawiera pełne i jasne uzasadnienie, uwzględniające doznane u powoda urazy. Biegły sądowy obowiązany jest orzekać zgodnie z wiedzą medyczną, posiadanymi kwalifikacjami i obowiązującymi przepisami. Dlatego, zdaniem Sądu, sporządzonej przez biegłego opinii nie można odmówić rzetelności i fachowości co do medycznej oceny stanu zdrowia powoda. Podkreślić należy, że Sąd nie dysponuje wiadomościami specjalnymi, które posiada biegły. Zgodnie zaś z utrwalonym w tej mierze poglądem Sądu Najwyższego - opinie biegłych lekarzy mogą być oceniane przez Sąd wyłącznie przez pryzmat ich zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego oraz wiedzy powszechnej, wystarczające dla uznania bądź nie uznania opinii biegłego za przekonującą (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005r., II CK 572/04, Lex nr 151656). Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie właściwych dla jej przymiotów kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków.

Dlatego też Sąd podzielił dokonane w opinii S. G. (2) ustalenia i przyjął je za podstawę swojego orzeczenia ustalając, iż powód wskutek wypadku przy pracy z dnia 24 stycznia 2018 roku doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 16%.

Mając powyższe na względzie Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję orzekając jak w punkcie I wyroku przyjmując wysokość za 1% uszczerbku w kwocie obowiązującej w dacie orzekania tj. zgodnie z obwieszczeniem Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 13 marca 2020 r. w sprawie wysokości kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej(M.P. poz. 279)

Zgodnie z art. 477¹⁰§2 kpc jeżeli ubezpieczony zgłosił nowe żądanie, dotychczas nierozpoznane przez organ rentowy, sąd przyjmuje to żądanie do protokołu i przekaże je do rozpoznania organowi rentowemu, wobec czego w zakresie odsetek od należności głównej sąd orzekł jak w punkcie II wyroku. Od powoda zależy będzie, czy żądanie to nadal podtrzyma skoro kwota zasadzona jest znacznie wyższa w porównaniu do tej, jaką otrzymałby w dacie zaskarżonej decyzji, gdy za każdy procent uszczerbku otrzymałby kwotę jedynie kwotę 984 zł.

Na podstawie art. 98 § 1 kpc Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda koszty zastępstwa procesowego w stawce minimalnej wynikającej jednoznacznie z § 9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych, zgodnie z którym stawki minimalne wynoszą **180** zł w sprawach o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego oraz w sprawach dotyczących podlegania ubezpieczeniom społecznym. Powołana zaś przez pełnomocnika powoda w piśmie z dnia 2.05.21r. dotyczy innego przedmiotu a mianowicie spraw o należności z tytułu składek i wysokość zadłużenia z tego tytułu. Należy przy tym mieć na uwadze, iż ustanowienie stawki w kwocie 180 zł. pozwala ubezpieczonym ponieść koszty procesu strony przeciwnej w razie oddalenia odwołania. Przy tym niniejsza sprawa nie była skomplikowana, wymagała przeprowadzenia jednej rozprawy .